

καλῶν, οὔτε παραμενόντων αὐτοῖς, ἀλλ' ἀφιπταμένων δνεΐρου
 ταχύτερον· εἰ δέ ποτε καὶ σταίη μικρὸν καὶ μέχρι τῆς παρούσης
 40 ζωῆς, <ὡς> ἐννοοῦσιν εὐδαιμονεῖν [περαιτέρω δὲ οὐκ ἰσχυόν-
 των συνεξελθεῖν]. Εἰ δὲ ταῦτα εἰς τοσαύτην αἴρει τοὺς ἔχον-
 τας χαράν, τί οἶει γίνεσθαι ἐκεῖνας τὰς ψυχάς, τὰς καλουμένας
 ἐπὶ τὰ μυρία ἀγαθὰ τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τὰ πεπηγότα καὶ
 ἐστῶτα βεβαίως διὰ παντός; Οὐδὲ γὰρ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ
 45 τῆ ποσότητι καὶ τῆ ποιότητι τοσοῦτῳ κρείττω τῶν παρόντων
 ἐστίν, ὡς « μηδὲ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου ἀναβῆναί ποτε ».

Νῦν μὲν γὰρ καθάπερ ἐν μήτρᾳ παιδίον, οὕτως ἐν τῷ κόσμῳ
 τούτῳ διάγομεν στενοχωρούμενοι καὶ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος
 καὶ τὴν λαμπρότητα καὶ τὴν ἐλευθέριαν οὐ δυνάμενοι συνιδεῖν·
 50 ὅταν δὲ ὁ καιρὸς ἐπιστῆ τῶν ὠδίνων καὶ ἀποτέκη κατὰ τὴν
 τῆς κρίσεως ἡμέραν οὐς ὑπεδέξατο πάντας ἀνθρώπους ὁ βίος
 ὁ παρών· τὰ μὲν ἐξαμβλωθέντα ἀπὸ σκότους εἰς σκότος ἔρχε-
 ται, καὶ ἀπὸ θλίψεως εἰς θλίψιν χαλεπωτέραν, τὰ δὲ ἄρτια
 ἀπηρτισμένα καὶ τῆς βασιλικῆς εἰκόνας τοὺς χαρακτήρας
 55 διαφυλάξαντα παραστήσονται τῷ βασιλεῖ, καὶ τὴν λειτουργίαν
 ἀναδέξονται ἐκείνην, ἣν ἄγγελοι καὶ ἀρχάγγελοι τῷ πάντων
 διακονοῦνται θεῷ.

Μὴ τοίνυν εἰς τέλος τούτους ἡμῖν ἀφανίσῃς τοὺς χαρακτή-
 ρας, ὦ φίλος, ἀλλὰ ταχέως αὐτοὺς ἀνακτησάμενος ἐπὶ τὸ
 60 βέλτιον διατύπωσον. Τὸ μὲν γὰρ κάλλος τὸ σωματικὸν εἴσω
 τῶν τῆς φύσεως ὄρων συνέκλεισεν ὁ θεὸς, ἡ δὲ τῆς ψυχῆς
 ὥρα τῆς μὲν ἐκεῖθεν ἀνάγκης καὶ δουλείας ἀπήλλακται, ἅτε